

Vaarin täydelliset juhlat

Entä jos sade
ei loppuisi?

David Dickson
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Samoassa.

Taivaalla riippui tummia, synkkiä pilviä. Alex tuijotti niitä.

PUM!

Ukkonen jyrähti jälleen. Isot, raskaat sadepisarot iskivät maahan kaikkialla.

Alex pudisti päätään. Tämä ei näyttänyt hyvältä. Ei ollenkaan hyvältä. Joskus Samoassa saattoi sataa tauotta päiväkausia. Mutta hän halusi isoisänsä syntymäpäivän olevan täydellinen!

Alex meni huoneeseensa ja polvistui sänkynsä ääreen.

”Rakas taivaallinen Isä”, hän sanoi. ”Lopetathan sateen vaarin huomisiin syntymäpäiväjuhliin mennessä. Me lähetimme jo kutsut. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.”

Kun Alex nousi seisomaan, hän näki äidin ja isän seisovan ovellaan. He hymyilivät.

”Toivon, ettei sinua haitannut, että kuulimme rukouksesi”, äiti sanoi.

Alex hymyili. ”Ei haitannut. Haluan vain, että huomina on vaarille erityinen päivä. Olisi ihan erilaista, jos meidän pitää pysyä sisällä. Meillä ei olisi tilaa tanssia!”

Isä puristi Alexia olkapäästään. ”Olipa sää millainen tahansa, vaari tietää, kuinka paljon rakastat häntä.”

Seuraavana aamuna äiti ja isä pyysivät Alexia pitämään perherukouksen. Satoi *yhä* rankasti. Eikä *vieläkään* näyttänyt siltä, että se loppuisi.

”Siunaathan sadetta väistymään ennen juhlia”, hän sanoi. ”Ja siunaathan meitä kaikkia niin, että meillä on hauskaa. Etenkin vaarilla!”

Alex katseli taivasta koko aamun. Pitkään aikaan mikään ei muuttunut. Mutta sitten tapahtui jotakin outoa.

”Katsokaa!” Alex huusi. ”Pala sinistä taivasta!” Perhe juoksi pihalle. Pilvet alkoivat hälvetä.

Muutamassa tunnissa kaikki pilvet olivat poissa! Jopa maassa olevat lätäköt olivat kuivuneet. Alex kiiruhti koristelemaan pihaa. Vaari ja muut vieraat tulisivat pian paikalle.

Kun vaari saapui, hän yllättyi. Hän katsoi valoja, värikkäitä nauhoja ja kaikkia vieraita. ”Kaikki näyttää kauniilta”, hän sanoi. ”Kiitos oikein paljon!”

JOSKUS SADE EI LAKKAA

Kaikkiin rukouksiin ei vastata heti, kuten Alexin rukoukseen. Mutta Jumala kuuntelee meitä aina ja siunaa meitä mielellään. Voimme päättää luottaa siihen, että Hän tietää, mikä on parasta, silloinkin kun asiat eivät tunnu menevän hyvin.

Juhlat olivat juuri niin hauskat kuin Alex oli toivonut. He tanssivat vaarin lempikappaleiden tahtiin. Ruoka oli maukasta – etenkin makea kookosleipä. Alex sai jopa laulaa vaarin kanssa.

Parasta oli kuitenkin silloin, kun oli *Siva Taualugan* aika. Tämän tanssin esitti aina päivän tärkein henkilö. Ja tietenkin se oli vaari!

Vaari nousi tanssimaan mutta katsoi sitten Alexia. ”Tule mukaani, Alex!” vaari kutsui. Alex hyppäsi seisomaan ja tanssi vaarin vieressä. Pian kaikki muutkin tanssivat.

Vaari kumartui halaamaan Alexia. ”Sinä sait minut tuntemaan itseni hyvin erityiseksi tänään”, vaari sanoi. ”Nämä olivat *täydelliset* syntymäpäiväjuhlat.”

Kun juhlat olivat päättyneet, Alex kohotti katseensa taivaalle. Paksut mustat pilvet olivat palanneet. Alkoi taas sataa kaatamalla. Mutta tällä kertaa se ei Alexia haitannut. Hän tiesi, että taivaallinen Isä oli auttanut säätä pysymään riittävän pitkään kauniina vaarin juhlissa.

”Kiitos, että sää oli hyvä”, Alex rukoili. ”Ja kiitos Sinulle niin mahtavasta vaarista.” ●